

Въ Египетъ.

„А слѣдъ отиването имъ, ето, ангелъ Господенъ явява се насънѣ Иосифу и казва: Стани та вземи дѣтето и майка му, и бѣгай въ Египетъ, и бжди тамъ, докогато ти река: защото Иродъ ще търси дѣтето да го погуби.“¹⁾

Има два възгледа за живота, т. е. два възгледа има само между хората, а между животнитѣ — между рибитѣ, между птицитѣ, между млѣкопитающѣтъ — и между растенията има само единъ възгледъ. Щомъ дойдемъ до човѣка, ние намираме два възгледа за живота, и затова човѣкътъ се нарича „човѣкъ“; а тази дума значи първоначално: „сжщество на противорѣчия“. Защото всичката философия на нѣщата седи въ това — въ противорѣчията. За да почне едно сжщество да мисли, то трѣбва да се натъкне на едно противорѣчие. Че туй е фактъ, психологически е вѣрно. Онѣзи дѣца, които не срѣщатъ противорѣчие, не могатъ да мислятъ; сжщо и онѣзи възрастни хора, на които всичко е охолно, не могатъ да мислятъ. Охолно въ пълния смисълъ на думата значи, че сърцето има всичкитѣ блага, и такива хора не могатъ да мислятъ. Тѣхниятъ възгледъ е само единъ. То е възгледътъ на рибитѣ, птицитѣ и животнитѣ. Само когато почувствуваме нѣкакво противорѣчие вжтрѣ въ живота, само тогава ние почваме да мислимъ. Противорѣчията съврѣменнитѣ философи обясняватъ по единъ начинъ; религиознитѣ хора ги обясняватъ по другъ

¹⁾ Ев. Матей 2:13